

Sziaztok!

Homor Katinka vagyok, hatodéves orvostanhallgató. 2015. január végén érkeztem meg a németországi Münster városából, ahol 4 hónapot tölthettem el, mint Erasmus ösztöndíjas hallgató. Talán egyből a közepébe is vágok: **Münster szuper választás!** 😊

Bevallom, nem ment minden az elején olyan egyszerűen! Sokat tanakodtam, gondolkodtam, egyáltalán ki merek-e menni egy vadidegen országba több hónapra, egy klinikára, ahol idegen nyelven kell kommunikálnom beteggel, orvossal, a buszsofőrrel és a sarki pékség mindig kedves eladójával is. Szerencsére megadatott az a lehetőség, hogy a barátommal együtt vághassak bele ebbe az elején még kicsit félelmetesnek is tűnő kalandba. Külön adtuk be a pályázatot, de szerencsénk volt, mivel Németországba több városban is több Erasmus hely volt meghirdetve, így egy városba kaptuk meg a helyünket. Ez a város volt Münster.

Fontos: **Münsterben nem egyszerű lakást szerezni!!** Vannak természetesen albérletek, de azokat mi drágának találtuk, így más lehetőségek után néztünk. Néztünk például kollégiumot, akik egyedül utaznak ki, azoknak tudom ajánlani, egy ágyas, szépen berendezett és felszerelt szobák vannak. Hosszas keresgélés után végül (augusztusban) rátaláltunk egy úgynevezett Studentenwohnheimra, ahonnan végre pozitív visszajelzést kaptunk: megvan a szállásunk!

Aztán 2014. szeptember 27-én eljött a nagy nap: a kiutazás napja! Az út Székesfehérvárról Münsterig közel 12 óra volt kocsival. Amikor odaértünk, megkaptuk a szobánk és a ház kulcsát, minden egyszerűen és gyorsan zajlott. A következő hetet „regisztrációs hétnek” nevezném. **Külön ők kérték, hogy a gyakorlat megkezdése előtt egy héttel utazzunk ki, hogy a kötelező iratokat és ügyeket el tudjuk intézni.** Természetesen nekünk is könnyebb volt így, hiszen az alatt az egy hét alatt kicsit megismerkedtünk a várossal, felkerestük a közeli boltokat, pékségeket, zöldségeseket. Többek között az egyetemi „International Office-ba”, Studienhospitalba, orvosi vizsgálatra, városházára is el kellett mennünk. A gyakorlat kezdetén be kellett fizetnünk fejenként **230 eurót** a beiratkozáshoz. Ez így soknak tűnik első látásra, mi is ezt gondoltuk. Ezért az összegért viszont kaptunk egy Semesterticketet, amivel egyrészt napi egyszer a klinika éttermében ingyenesen tudtunk étkezni (és itt most ne egy kórházi menzát képzeljete el, sokkal inkább egy 4 csillagos szálloda svédasztalát...), másrészt pedig a buszokat Münsterben és a vonatokat is ingyen használhattuk egész Nordrhein-Westfalenben! Így hétvégeként a közelebbi nagyvárosokba is (Köln, Dortmund) elutazhattunk.

A **városról**: egyszerűen gyönyörű! Aki még nem látta, annak szívből ajánlom, hogy egyszer látogasson el Münsterbe. A belváros macskaköves utcákkal (keskenyebb-szélesebb) van tele, rengeteg templomtorony díszíti az egyébként is varázslatos épületekkel teli városrészt. Volt olyan, hogy egy héten 4-5-ször is beutaztunk a városba, és nem lehetett megenni! Na, aztán jött a karácsonyi vásárok időszaka! Ekkor csodaszép díszekbe és fényekbe öltözött az egész város! A belvárosban több kisebb téren a Weihnachtsmarktok körül nevető családi-baráti-szerelmes-munkatársi csoportok gyülekeztek, kezükben a szebbnél szebb karácsonyi bögrékkel, amik elsősorban természetesen forralt bort tartalmaztak. Ezen kívül kirakodós bódék, gumicukor-csodaország, édességhegyek, sült kolbász minden formában, gyerekeknek játéklehetőségek, csupa-csupa fényesség és jó illat mindenütt!

A **gyakorlatokról**: A hatodéves gyakorlatok közül a szülészet-nőgyógyászatot (6 hét), a neurológiát (4 hét), az aneszteziológiát (2 hét) és 4 hét belgyógyászatot csináltunk Münsterben. Az aneszteziológiát egy kisebb városi kórházban (Clemenshospital), a többit a münsteri egyetemi klinikán (Universitätsklinikum Münster). Bevallom az elején nem könnyű. Hiába tud valaki egész jól németül, teljesen más, ha tényleg ott van élesben az anyanyelvükön beszélő németekkel... Utólag elmondhatom, hogy tényleg külföldön lehet igazán megtanulni a nyelvet! Éppen ezért az elején mind szakmailag (nem ismertük az ottani rendszert), mind nyelvileg akadtak nehézségek. Természetesen ez napról napra mindig jobb lett. 😊

A **szülészet-nőgyógyászat** minden reggel $\frac{3}{4}$ 8-ra kellett mennünk, a nagy konferenciateremben zajlott egy kb. negyed órás referáló, ahol az előző napi ügyeletes orvos beszámolt az ügyeleti történésekről. A napunk körülbelül 4-ig tartott, kivéve, ha éppen egy több órás műtetre voltunk beosztva (emiatt sajnos volt olyan is, hogy kimaradt az aznapi ebéd). Volt lehetőségünk az osztályos munkába, a műtői tevékenységekbe, a szülőszobai életbe is belekóstolnunk. Láttunk szüléseket, részt vehettünk császármetszéseken. Mehettünk szakrendelésekre, ahol elsősorban a nyelvet tudtuk fejleszteni (hallgatni a beteg beszámolóját, az orvos kérdéseit és magyarázatát). A műtőben általában első asszisztensként segíthettük az orvosok munkáját, amit mindig megköszöntek. Mi pedig sok mindent láthattunk és tanulhattunk!

A **neurológián** 3 hetet töltöttünk. Itt negyed 9-kor kezdődött a napunk szintén a reggeli megbeszéléssel. Ezután beültünk az orvosokkal egy kisebb szobába, ahol patológus és radiológus együttműködésével az előző napi CT és MR felvételeket beszéltük át. Utána a napunkat a neurológiai osztályon töltöttük: betegfelvétel, vizsgálat, branülök, vérvételek, vizitek, lumbálpunkció. Sokat gyakorolhattunk, sokat tanultunk. Nagyon szerettem a

neuroológiát, nagyon jó csapat volt ott, mindenki nagyon kedves és segítőkész volt, bármikor bárkihez fordulhattam segítségért.

Aneszteziológián csak 2 hetet töltöttünk a Clemenshospitalban. Ott negyed 8-kor kezdődött a nap, fél 8-kor már mentünk átöltözni a műtétekhez. Abban a 2 hétben rengeteget tanultunk! Minden orvos magyarázott, kérdeztek, úgyhogy szakmailag is és nyelviileg is sokat fejlődtünk. Betegeket altathattunk, intubálhattunk. Ebben a 2 hétben is sok sikerélményünk volt.

Az utolsó gyakorlatunkat a **kardiológián** töltöttük. Mivel már 3 gyakorlatot teljesítettünk, így itt a kezdeti nehézségekkel már nem kellett újra megbirkóznunk. Minden reggel 8-ra mentünk az osztályra. Ott az orvosi szobában mindig volt egy külön szék, és gép, amin tudtunk dolgozni. Kaptunk betegeket, akiket fel kellett vennünk az osztályra, ki kellett kérdeznünk, meg kellett vizsgálnunk őket, vérvétel, EKG. Szerettük ezt az osztályt is nagyon, mert azt éreztük, hogy hasznosak vagyunk, hogy tudunk segíteni az orvosoknak. És persze ezzel mi is megint sokat fejlődtünk minden szempontból.

Az **anyagiakról**: az Erasmus szakmai ösztöndíj, amit mi megpályáztunk és elnyertünk, havi **500 euró/főt** jelentett. Ezen kívül a PTE még havonta utalt (4 hónapig) **30.000Ft-ot**, szintén fejenként. Mint említettem, az elején be kell fizetni egy nagyobb összeget, de kiderült a 4 hónap végére, hogy a napi egyszeri ingyenes főétkezéssel és ingyenes utazással

nagyon sokat tudtunk spórolni! A lakásunk havi 400 euróba került (összesen, kettőnknek, mindennel együtt). A vegyesbolt és úgy általában az élelmiszerek nem kifejezetten drágábbak, mint otthon. Van, ami drágább, de van, ami olcsóbb volt. A pékáru drága! Egy zsemle került 30 vagy 40 eurocentbe (ami átváltva kb. 100-110 forint).

FONTOS: amint felveszitek a kapcsolatot a kinti koordinátorral, tisztázzátok vele még a kiutazásotok előtt, hogy pontosan mikor/hova kell mennetek!

Végezetül: aki gondolkodik Münsteren, azt kizárólag csak támogatni tudom! A város csodaszép, a gyakorlatok nagyon hasznosak és jó hangulatúak voltak, és ami még nagyon fontos: az emberek nagyon kedvesek Észak-Németországban! Én akárhányszor visszagondolok majd erre a 4 hónapra, csak szép élmények jutnak majd eszembe, most is mosolyogtam, miközben ezt a beszámolót írtam. ☺

Egy biztos: **ezt a várost mindenkinek megmutatnám!**

Ha bármi kérdésetek van, nyugodtan keressetek minket, szívesen segítünk, amiben tudunk! ☺

Homor Katinka (homor.katinka@gmail.com)

Hollósi Tibor (tibi.hollosi88@gmail.com)